

mig, at Lovforslaget under Nr. 9 er lovlige vagt paa forskellige Punkter, idet der lige fra § 4 til § 7 flere Gange staar „det kan“ og „det kan af Sundhedskommissionen paabydes“ o. s. v. Disse Udtryk finder jeg burde være lidt skarpere, saa at der kom til at staa: „det skal“. Specielt skal jeg pege paa § 7, som lyder saaledes: „Det kan af Sundhedskommissionen (Epidemikommissionen) forbydes Kvinder, som lide af Tuberkulose, at tage Tjeneste som Ammer“. Lad alle de andre „kan“ kun passere, men dette „kan“ kan jeg ikke lade passere. Jeg mener, at det absolut maa forbydes enhver Kvinde, der lider af Tuberkulose, at tage Tjeneste som Amme. Det er uigendriveligt bevist, at hvis man lader et Barn opamme af en tuberkuløs Kvinde, vil vistnok i de fleste Tilfælde vedkommende Barn enten blive smittet af Tuberkulose eller blive gjort saa modtageligt derfor, at man kan være temmelig sikker paa, at Barnet ved den mindste givne Anledning vil faa Tuberkulose. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Ministers saavel som det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette og haaber, at „kan“ paa de Steder, hvor det er muligt, kan blive forandret til „skal“.

Barn: Jeg skal ikke udtale mig langt om disse Lovforslag. Der er jo talt saa meget og med saa stor Anerkendelse om dem, og jeg kan i det store hele give disse anerkendende Udtalelser min fulde Tilslutning. Der er kun to enkelte Punkter, hvorom der synes at have gjort sig noget modsatte Opfattelser gældende, og derom vilde jeg gerne fremsætte min Opfattelse.

Det ene Punkt er Spørgsmaalet i § 5 i Lovforslaget om „Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt til Patienters Behandling paa saadanne“; det angaar Statens Tilskud. Der kunde jeg meget ønske, at man var bleven ved det oprindelig af Kommissionen foreslaaede, at Sygekassemedlemmer og de dermed økonomisk lige stillede kunne faa godtgjort $\frac{3}{4}$ af Udgiften. Om dette saa skulde ske, som det fra nogle Sider er foreslaaet, direkte fra Statskassen, eller Kommunerne skulde tage nogen Del deri, som der senest er blevet anført, vil jeg ganske lade staa hen. Men da det her gælder hele den store Klasse af Mennesker, som Lovforslaget kommer til at omfatte, og som væsentlig bestaar af Folk, der høre til de mindre bemidlede — der kan ganske vist være Undtagelser, men de ere saa faa, at der ikke er nogen

Grund til at tage Hensyn dertil —, og da det drejer sig om et Onde af en saa alvorlig Natur, synes jeg ikke, man bør vige tilbage for selv et ret stort pekuniært Offer fra Statens Side. Jeg skal derfor meget anbefale at føre Lovforslaget tilbage til det af Kommissionen foreslaaede og ønske, at den højtærede Justitsminister kunde gaa ind paa, at Tilskuddet blev forhøjet til $\frac{3}{4}$.

Det andet Punkt, jeg gerne vil udtale mig om, er § 13 i Lovforslaget om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse. Jeg vil der gerne støtte en Henstilling, som kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) til Justitsministeren om ret kraftig at benytte denne Paragraf. Jeg tror nemlig, at det vilde kunne være af overordentlig stor Betydning, at der ved Foredrag eller paa anden Maade blev ydet Vejledning med Hensyn til Grundene til denne Sygdoms Opstaaen og tillige med Hensyn til Forebyggelsesmidlerne mod den.

Med disse to Bemærkninger skal jeg paa det varmeste anbefale de to Lovforslag til hurtig Fremme i Rigsdagen.

Justitsministeren (Alberti): Største Delen af den Tak, som skyldes for de foreliggende Lovforslag, bør efter min Mening rettes dels til Nationalforeningen, der fra først af tog sig paa at organisere Kampen mod Tuberkulosen, og dels til den Kommission, som derefter blev nedsat, og som det er lykkedes at udarbejde Lovforslag, der i alt væsentligt i Grundtrækkene have kunnet lægges til Grund for de Lovforslag, der nu ere forelagte for Rigsdagen. Jeg kan derfor for saa vidt være enig med det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), naar han udtalte, at der kunde være Grund til fra flere Sider at sige hinanden Tak; jeg mener ogsaa, at der er Grund til at sige ham Tak for den Stilling, han har indtaget baade i Kommissionen og ogsaa ved Forhandlingerne her i Salen, en Stilling, som det utvivlsomt ikke har været ham ganske let at indtage, naar man ser hen til den Stilling, Socialdemokratiet tidligere indtog, og som jeg mener, der ikke er nogen Grund til at sige Tak for og ikke er nogen Grund til ganske at lade gaa i Glemmebogen. Det vil jo nemlig erindres, at da denne Sag — jeg skal ikke komme dybt ind paa den historiske Fremstilling, det ærede Medlem gav, og som jeg nok tror, der i og for sig kunde rettes et og andet ved — begyndte at